

332

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 30 czerwca 1958 r.

Wytyczne w sprawie udzielania zezwoleń na spłatę kaucji związanej z najmem lokalu mieszkalnego w ratach miesięcznych i zwolnień od obowiązku wpłacania tej kaucji.

Na podstawie § 4 ust. 4 uchwały nr 63 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1958 r. w sprawie określenia wysokości kaucji i warunków wynajmowania lokali mieszkalnych w domach nowych i odbudowanych (Monitor Polski Nr 47, poz. 271) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wytyczne w sprawie udzielania zezwoleń na spłatę kaucji związanej z najmem lokalu mieszkalnego

w ratach miesięcznych i zwolnień od obowiązku wpłacania tej kaucji, stanowiące załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1958 r.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*

Załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 30 czerwca 1958 r. (poz. 332).

WYTYCZNE W SPRAWIE UDZIELANIA ZEZWOLEŃ NA SPŁATĘ KAUCJI ZWIĄZANEJ Z NAJMEM LOKALU MIESZKALNEGO W RATACH MIESIĘCZNYCH I ZWOLNIEŃ OD OBOWIĄZKU WPŁACANIA TEJ KAUCJI

1. Uchwała nr 63 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1958 r. w sprawie określenia wysokości kaucji i warunków wynajmowania lokali mieszkalnych w domach nowych i odbudowanych (Monitor Polski Nr 47, poz. 271) wprowadza obowiązek uiszczania kaucji od lokali mieszkalnych przez najemców, którzy otrzymują przydział mieszkania w dniu 1 lipca 1958 r. lub po tej dacie w domach wybudowanych lub odbudowanych po dniu 1 stycznia 1950 r. lub w nadbudowanych po tym dniu częściach domów starych, pozostających w zarządzie prezydów rad narodowych lub innych jednostek państwowych. Kaucję pobiera się również od najemców lokali mieszkalnych wybudowanych przed 1 stycznia 1950 r., jeżeli lokale te zostały gruntownie odremontowane przed przydzieleniem ich nowemu najemcy. Najemcy, którzy uzyskali przydział mieszkania przed dniem wejścia w życie wymienionej uchwały, tj. przed dniem 1 lipca 1958 r., lecz objęli lokal w użytkowanie po tym dniu, obowiązani są również uiścić kaucję.

2. Niektóre kategorie najemców zostały zwolnione od obowiązku wpłacania kaucji z mocy samej uchwały, inne kategorie najemców mogą być zwolnione przez prezydium rad narodowych od wpłaty kaucji w całości lub w części albo mogą uzyskać zezwolenie na spłatę kaucji w ratach miesięcznych zgodnie z niniejszymi wytycznymi.

3. Z mocy uchwały zwolnieni są od wpłacenia kaucji:

- a) najemcy, którzy uzyskali przydział lokalu mieszkalnego w związku ze stosunkiem pracy, o ile praca ta, ze względu na szczególny jej charakter, wymaga zajmowania lokalu w określonym budynku lub zespole budynków (np. dozorczy domowi),

- b) najemcy, którzy zmieniają dotychczasowy lokal na mniejszy,
 c) cudzoziemski personel przedstawicielstw dyplomatycznych i personel urzędów konsularnych posiadający obywatelstwo kraju wysyłającego,
 d) najemcy, którzy uzyskali przydział lokalu mieszkalnego przed dniem 1 lipca 1958 r. i przed tym dniem objęli lokal,
 e) najemcy lokali w zakładowych domach mieszkalnych.

4. Również z mocy uchwały zwolniony jest od wpłacania kaucji pracownik, który zostanie przeniesiony do pracy w innej miejscowości i któremu w miejscowości tej zostanie przydzielony lokal mieszkalny, od którego należy wpłacić kaucję. W tych przypadkach zakład pracy, do którego najemca został przeniesiony, obowiązany jest kaucję tę wpłacić. Oddanie najemcy lokalu mieszkalnego w użytkowanie następuje po wpłaceniu kaucji przez zakład pracy.

5. Sprawę kaucji od lokali mieszkalnych na terenie państwowych gospodarstw rolnych, hodowlanych, ogrodniczych, rybnych i państwowych gospodarstw leśnych normują przepisy § 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 uchwały.

6. Prawo wpłacania kaucji w ratach miesięcznych w ciągu 2 lat od przydzielenia im lokalu mieszkalnego przysługuje z mocy uchwały repatriantom. Przepis ten dotyczy repatriantów, którzy powrócili do kraju po dniu 12 kwietnia 1957 r. i znajdują się w ciężkiej sytuacji materialnej.

7. Prezydium rady narodowej może stosować ulgi polegające na rozłożeniu kaucji na raty lub na zwolnieniu z kaucji w całości lub w części — kierując się następującymi wytycznymi:

- a) rozłożenie kaucji na raty lub zwolnienie najemcy od obowiązku jej wpłacenia w całości lub w części może nastąpić w przypadku, gdy najemca:
- zmienia mieszkanie wskutek klęski żywiołowej lub wskutek rozbiórki domu zarządzanej przez władzę budowlaną,
 - znajduje się w ciężkich warunkach materialnych, a jedynym jego źródłem utrzymania jest renta (starcza, inwalidzka, rodzinna),
 - zostaje przekwaterowany do lokalu zastępczego w trybie art. 16 dekretu o publicznej gospodarce lokalami,
- b) z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 6, kaucja może być rozłożona na raty na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.
8. Prezydium właściwej rady narodowej może upoważnić podległy mu organ do spraw gospodarki mieszkaniowej

do stosowania ulg z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 9.

9. W innych przypadkach aniżeli przewidziane w poprzednich przepisach prezydium rady narodowej może w drodze uchwały rozłożyć spłatę kaucji na raty lub zwolnić najemcę od jej wpłaty w całości lub w części, jeżeli wyjątkowe warunki materialne lub rodzinne najemcy wymagają szczególnego uwzględnienia.

10. We wszystkich przypadkach rozłożenia kaucji na raty należy zabezpieczyć terminową jej spłatę weksłami kaucyjnymi wystawionymi przez najemcę i żyrowanymi przez dwie osoby.

11. Zwolnienie częściowe lub całkowite z wpłaty kaucji może nastąpić jedynie w przypadkach, gdy najemca nie ma możliwości korzystania z pomocy zakładowego funduszu mieszkaniowego (zakład pracy nie posiada takiego funduszu) lub innych form pomocy ze strony zakładu pracy, jak pomoc pracowniczej kasy pożyczkowo-zapomogowej. Częściowe zwolnienie nie powinno przekraczać 50% kaucji.